

Mevlit Kandiliniz Mübarek Olsun

– kul mehmet · 12 Ocak 2014

Peygamber Efendimiz'in (asm) doğduğu geceye "Mevlid Gecesi" denir. Bu gece Rebiülevvel ayının on ikinci gecesidir.

Dünyanın her tarafındaki Müslümanlar, her sene bu geceyi, "Mevlid Kandili" olarak kutlamaktadırlar. Peygamber Efendimiz'in (asm) doğum günü, bütün Müslümanların bayramıdır.

Her nefsin kendisiyle uğraştığı, her ferdin, her uzvunun kendisinden hesap sorulacağı, dünyada işlemiş olduğu her şeyin gelip karşısına dikileceği günde rahmetinden, merhametinden ve Resulü'nün şefaatinde bizleri mahrum etme Ya Rabbi.

Allah'ım! Bizi hayırlara rağbet edenlerden eyle. Bizi bağışla. Bize merhamet et. Annemize-babamıza, çoluk-çocuğumuza, kardeşlerimize, komşularımıza, dostlarımıza ve bütün inananlara hayırlar ver Ya Rabbi.

Kâinata en büyük hâdise hiç şüphe yok ki, Kâinatın Efendisi (1)Peygamberimiz Hz. Muhammed'in (a.s.m.) dünyaya teşrifleri hâdisesidir.

Çünkü, hilkat ağacının çekirdeği odur. Kâdir-i Zülcelâl, onun gelişini takdir etmemiş olsaydı, kâinat da, insan da olmayacaktı. Dolayısıyla imtihan dünyasının kapısı da açılmayacaktı. "Şu gördüğün büyük âleme büyük bir kitap nazarıyla bakılırsa, Nûr-u Muhammedî (a.s.m.) o kitabın kâtibinin kaleminin mürekkebidir: Eğer o âlem-i kebir, bir şecere tahayyül edilirse, Nur-u Muhammedî hem çekirdeği, hem semeresi [meyvesi] olur. Eğer dünya mücessem bir zîhayat farzedilirse, o nur onun ruhu olur. Eğer büyük bir insan tasavvur edilirse, o nur onun akli olur."

İşte, "Sen olmasaydın, ey Habîbim, felekleri [kâinatı] yaratmazdım" kudsî hadisi , bu sırra işaret etmektedir.

Ayrıca, Efendimizin risâleti diğer peygamberler gibi hususî değil, umumi ve cihanşümûldür. Buna binâen elbette dünyaya teşrifleri esnasında birtakım hârikâ hâdiseler vücuda gelecekti. Ve bu hâdiseler akıl ve basîret sahiplerini düşünceye sevkedecekti.

Nebiy-i Ekrem Efendimizin dünyaya teşrifleri esnasında belli başlı şu hârikâ hâdiseler meydana geldi :

1) Teşrif Ettikleri Gece Bir Yıldız Doğdu.

Yahudîler arasında birçok âlim vardı. Bunlar, kitaplarında Allah Resûlünün geleceğini görüp, öğrenmişlerdi. Yıldızlardan hüküm çıkarmada da usta sayılırlardı. Efendimizin doğumu gecesinde bir yıldız parlamış ve Yahudî âlimler bu yıldızdan Ahirzaman Peygamberinin dünyaya teşrif ettiklerini anlamışlardı.

Resûl-i Zîşanın meşhur şâiri Hassan bin Sâbit (r.a.) bu hususu şöyle anlatmıştır:

"Ben sekiz yaşlarında var yoksun. Biliyorum, bir sabah vakti, Yahudînin biri 'Hey Yahudîler!' diye çığlık

atarak koşuyordu. Yahudîler, 'Ne var, ne yırtınıyorsun?' diyerek adamın başına üşüştüler. Yahudî şöyle haykırıyordu:

"Haberiniz olsun, Ahmed'in yıldızı bu gece doğdu. Ahmed bu gece dünyaya geldi." 36

İbni Sa'd'ın naklettiği konu ile ilgili bir rivâyette ise şöyle denilmektedir:

"Mekke'de oturan bir Yahudî vardı. Allah Resûlünün doğdukları gecenin sabahı Kureyşlilerin karşısına çıktı ve sordu:

"Bu gece kabilenizden bir oğlan çocuk doğdu mu?"

Kureyşliler, 'Bilmiyoruz' cevabını verince, adam sözlerine devam etti:

"Varın, gidin, soruşturun, arayın; bu ümmetin peygamberi bu gece doğdu. Sırtında alâmeti var."

Kureyşliler varıp soruşturdular ve gelip Yahudîye haber verdiler:

'Bu gece Abdullah'ın bir oğlu dünyaya geldi, sırtında bir nişan var.'

Yahudî gidip peygamberlik alâmetini gördü. Ve aklını kaybetmişçesine şöyle haykırdı:

"Peygamberlik artık İsrâiloğullarından gitti. Kureyşlilere öyle bir devlet gelecek ki, haberi doğudan batıya kadar ulaşacaktır." 37

Demek gökkubbe pırlıl pırlıl yıldız kandilleriyle Resûl-i Kibriya Efendimizin gelişini alkışlıyordu.

2) Medâyin'deki Kısra Sarayından On Dört Burç Çatırdarak Yıkıldı.

Kâinatın Efendisinin doğduğu geceydi... Saatler, doğum anlarını gösteriyordu. Derin bir uykuya dalan Medâyin şehri korkunç bir çatırdı ve gürültü sesiyle uyandı. Hükümdarla birlikte halk da heyecan içinde yataklarından fırladı. Manzara korkunçtu ve telaş verici idi. Hükümdar Sarayının o sapa sağlam burçlarından on dördü çatırdarak yıkılıvermişti.

Geceyi korkular içinde geçiren Kısra sabaha çıkar çıkmaz memleketinin dinî reislerini derhal bir toplantıya çağırdı. Toplantıda, cereyan eden hâdisenin neyin nesi olduğunu görüşeceklerdi.

Kısra tacını giymiş tahtına oturmuştu. Henüz müzakereye başlamamışlardı ki, doludizgin yaklaşan bir atlı, elinde bir mektup getirdi. Mektupta, İstahrabat'ta binlerce seneden beri ışıllı ışıllı yanan ateşlerinin söndüğü haber veriliyordu.

Bu haber, Kısra'nın korku ve heyecanını daha da arttırdı.

Bu sırada toplantıda bulunan İran başkadısı Mûbezan söz alarak gördüğü bir rüyâyı anlattı:

"Gördüm ki yüzlerce kükremiş deve, önlerine şaha kalkmış Arap atları olduğu halde Dicle suyunu geçti ve İran topraklarına yayıldılar."

Kısra, doğru sözlü, bilgili ve adaletli Mûbezan'ın bu rüyâsını da mânâlı buldu. Sinirleri fazlasıyla gerilmişti. Bu muammayı çözmek istiyordu. Bilgisine ve irfânına güvendiği Mûbezan'a sordu:

"Peki, bu neye işâret olabilir?"

Başkadının cevabı kısa ve öz oldu:

"Araplar tarafından çok önemli birşeyler olacağına işâret olabilir."

Kısra, bunun üzerine derhal Hîre Valisi Numan bin Münzir'e bir mektup yazdı. Mektupta,

"Bana orada bulunan âlimlerden, suallerime cevap verebilecek kudrette biri varsa gönder!" diyordu.

Mektubu alan Numan, işin ciddiyetini anladı ve derhal Abdü'l-Mesîh bin Amr adında bir bilgini

Medayin'e gönderdi.

Gelen âlimi hükümdar derhal huzura kabul etti.

Cereyan eden hâdiseleri anlattıktan sonra, kendisinden bu hususta bilgi istedi. Abdü'l-Mesih, Kısra'ya hâdiseler hakkında bir bilgi veremeyeceğini söyledi ve ilâve etti:

"Şam yakınında Câbiye'de oturan dayım Satîh'de bunlara cevap verecek bilgi vardır."

Bunun üzerine Kısra, Abdü'l-Mesih'i gidip Satîh'ten hâdiseler hakkında bilgi almak üzere vazifelendirdi.

Meşhur Şam kâhini Satîh kemiksiz, âdetâ âzâsız bir vücud, yüzü göğsü içinde bir acûbe-i hilkat ve çok yaşlı bir kâhindi. Dâimâ sırt üstü yatardı. Bir yere salağım benürölmek istendiği zaman bohça gibi katlanırdı. Gaipten verdiği doğru haberler, o zamanın insanları arasında meşhurdu.

Abdü'l-Mesih, dağ taş demeden yol alarak dayısı Satîh'in yanına vardı. O sırada Satîh, hayatının son anlarını yaşıyordu. Şiddetli hastalık içinde kıvranıyordu. Hastalığın şiddeti dudaklarından konuşma kudretini de alıp salağım benürmüştü ki, gelen adamın ne selâmın alabildi ve ne de konuşabildi.

Fakat, Abdü'l-Mesih olup bitenleri anlatınca iş birden değişiverdi. Ölüm döşeğinde ecelle pençeleşen Satîh gözlerini birden açtı ve sanki kabir kapısına değil, dünya evinin kapısına yeni ayak basacakmış gibi canlanarak heyecan içinde haykırdı:

"Ey Abdü'l-Mesih! İlâhi vahyin okunması çoğalacak.

Asâ'nın sahibi peygamber olarak gönderildi. Semâve Vadisini su bastı, Farsların ateşi söndü. Artık Şam da Şam değil, Satîh için."

Şunu iyi bil ki, zaman üzerinde hükmü geçerli olan mutlak Hâkim, böyle istedi ve gelen peygamberle nebîlik ipinin iki ucunu düğümledi."

Derin bir nefes çektikten sonra da ilâve etti:

"Sasanîlerden, yıkılan burç sayısınca hükümdar gelecek ve sonra hüküm yerini bulacaktır." 38

Bu cümleler, Satîh'in dudaklarından dökülen son sözler oldu. Sanki bu gerçeği dile getirmek için bekleyip durmuştu. Sözlerini bitirir bitirmez gözlerini kapadı ve ruhunu Yüce Allah'a teslim etti.

Meşhur kâhin Satîh, bu sözleriyle açıkça Âhîrzaman Peygamberinin dünyaya gelmiş olduğunu haber veriyordu. O âna kadar bir benzeri görülmemiş bu hâdise, dünyaya o gece şeref veren zâtın beraberinde getirdiği sönmez nûr ile Mazdeizmin 39 karanlık inancı içinde kıvranan İran saltanatını ortadan kaldıracağına işaretti. Nitekim, tarih buna şahid oldu ve hâdiseler Satîh'in haber verdiği gibi cereyan etti: İran Devleti, 67 yıl süren on dört hükümdarın idaresinden sonra, Kadisiyye'de Hâtemü'l-Enbiyânın ordusu tarafından İslâm topraklarına katıldı.

3) Kâbe'nin İçini Karanlık Ve Kirlere Boğan Putların Pekçoğu Başaşağı Yıkıldı:

Kureyş müşrikleri, yeryüzünde Allah'ın tek ma'bud oluşunun içinde ve üstünde ilk olarak abideleştiği Kâbe'yi putlarla karanlıklara boğmuşlardı. Ne var ki, henüz Tevhid temsilcisi Resûl-i Kibriyânın dünyaya gözlerini açması karşısında bile, çoğu yerlerine kurşun ile perçinlenmiş bu putlar, hâdisenin azametine dayanamayarak yerlere yıkılıverdiler.

Bu hâdisenin ifâde ettiği mânâ büyüktü: Dünyaya teşrif eden bu Zât, kendisine verilecek vazife gereği kapkaranlık şirk inancını ortadan kaldıracaktır. Gönüllerde pâk, nezih ve saâdet dolu Tevhid inancını

bayraklaştıracaktır.

Dünya buna şahid oldu. O Resûl-i Zîşan, kısa zamanda Kâbe'yi cansız putlardan temizlediği gibi, gönüllerdeki putları da İslâm îmânı ile yok ediverdi.

4) İstahabat'ta Bin Seneden Beri Yanmakta Olan Mecûsîlerin Kocaman Ateş Yığınları Bir Anda Sönüverdi.

Mecûsiler bu ateş yığınına kendilerine ilâh kabul etmişlerdi. Efendimizin dünyaya teşrifleri ile birlikte bu kocaman ateş, sanki okyanusların istilâsına uğramış basit bir ateşmiş gibi sönüverdi.

Demek ki, gelen zât, putperestlik gibi, ateşperestliği de bir çırpıda ortadan kaldıracak ve yeryüzünü Tevhid meş'alesiyle aydınlatacaktı.(1)

1-Kaynak:<http://www.forumdas.net/konu/peygamb...cizeler.22893/>